La Vila del Joy 2026

12é FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA

del 24 de setembre al 9 d'octubre. La Vila Joiosa

La Vila del Joy 2026

La Vila Joiosa, del 24 de setembre al 9 d'octubre 2026

La Vila del Joy és un festival de música antiga que ofereix experiències musicals d'alta qualitat en un dels temples renaixentistes més ben conservats del mediterrani valencià, com és l'**Església-Fortalesa de Santa Maria i l'Assumpció de la Vila Joiosa**. En aquesta edició afrontem cinc concerts i dues conferències en dies consecutius entre el 24 de setembre i el 9 d'octubre. Solistes i formacions d'altíssima qualitat de renom internacional ens donen el privilegi de viatjar per la polifonia renaixentista, els madrigals del Seicento italià i els grans autors del barroc tardà europeu, tot això interpretat amb criteris i instruments d'època. I per contextualitzar alguns dels repertoris, sumarem tres conferències a la seu universitària local de la Universitat d'Alacant.

La inauguració del festival tindrà lloc el **DIJOUS 24 de setembre** amb un programa dedicat a **John Dowland**, de qui enguany es commemora el 4t centenari de la seva mort, amb un programa per a llaüt interpretat per un dels millors llaütistes del món, com és el sevillà Miguel Rincón. L'esperit malenconiós que impregna la música de Dowland està profundament lligat a la poesia anglesa del Renaixement, al refinament, la introspecció i la profunditat espiritual. Miguel Rincón a hora d'ara és un dels llaütistes més valorat de l'escena internacional, com ho demostren les seues repetides col·laboracions amb cantants com Philippe Jaroussky, Cecilia Bartoli, Joyce Di Donato i directors com René Jacobs, Diego Fasolis, o Enrico Onofri.

El següent concert serà el **DISSABTE 26 de setembre**, en el que tindrem la sort de poder gaudir de la veu de la soprano **Núria Rial** acompanyada pel grup ja habitual del festival Vespres d'Arnadí. En aquest concert interpretaran el programa "**Jardins de l'ànima**" al qual ens endinsarem a través de la música de Johann Sebastian Bach i altres autors alemanys relacionats, com els seus precedents Johann Christop Erlebach, i els contemporanis Georg Philipp Telemann i Christhoph Graupner.

El grup italià **Orfeo Futuro** protagonitzarà dos concerts, el primer d'ells el **DIVENDRES 2 d'octubre** junt a la soprano **Cristina Fanelli**, amb el programa **La Tartaruca** al voltant d'àries i sonates sobre la xacona, una dansa de ritme lent i baix obstinat que es ballava en els segles XVI i XVII, amb obres de Marco Ucellini, Barbara Strozzi, Maurizio Cazzati i, especialment, de Claudio Monteverdi.

Al dia següent, **DISSABTE 3 d'octubre**, el mateix grup **Orfeo Futuro** acompanyarà al contratenor **Alessandro Giangrande** presentant "**Ti amo allà follia**", que podríem traduir com a "T'estime bojament". Este concert inclou una selecció de peces vocals i instrumentals italianes del segle XVII dedicades als temes de l'amor, la passió, la ironia i la malenconia. Juntament a precioses obres de Benedetto Ferrari, Falconiero i Buonamente, el programa destaca repertoris com la serenata de Simone Coya i la cançó popular "Tu bella ca lu trattene". Un viatge musical entre l'afecte i la bogeria de l'amor, suspès entre la cultura i el folklore, entre la paraula i la dansa..

Al concert de cloenda del **DIVENDRES 9 d'octubre**, el grup vocal Qvinta Essença, junt a Lucentum XVI, tancaran el cicle tornant a escoltar John Dowland, però en una altra versió molt diferent a la de Miguel Rincón en el primer concert del festival. Ací s'entomaran algunes de les obres més emblemàtiques del compositor en versió polifònica amb la rica diversitat de les veus quatre veus i els diferents instruments de vent i percussió renaixentistes.

Les activitats paral·leles al festival seran dues conferències en col·laboració amb la **Seu Universitària de la Universitat d'Alacant** a la Vila Joiosa, el museu **Vilamuseu** i **l'Ajuntament de la Vila Joiosa**. La primera d'elles tindrà lloc el **DIJOUS 24 de setembre** i estarà dedicada al compositor John Dowland i serà impartida pel doctor Manuel de Lara Ruiz. La segona serà el **DIVENDRES 2 d'octubre** a càrrec de **Pierfrancesco Borrelli** i **Pere Saragossa Galvany** i estarà dedicada a la música renaixentista i barroca en les corts de Nàpols i València.

CALENDARI DE CONCERTS

Miguel Rincón
Llàgrimes en el temps. J. Dowland.

Miguel Rincón, llaüt renaixentista

DIJOUS
24 de SETEMBRE, 20:30h
Església de Santa Maria I Assumpció
Plaça de l'església La Vila Joiosa
10 € / 12 €

Vespres d'Arnadí
Jardins de l'ànima

Núria Rial, soprano
Farran Sylvan James, Alba Roca, violins
Anna Aldomà, viola
Oriol Aymat, violoncel
Mario Lisarde, contrabaix
David Gutiérrez, traverso
Dani Espasa, orgue i direcció

DISSABTE
26 de SETEMBRE, 19:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa
15 € / 17 €

Orfeo Futuro
La Tartaruca

Cristina Fanelli. soprano
Giovanni Rota, Valerio Latartara, violins
Gioacchino De Padova, viola da gamba
Gabriele Natilla, tiorba
Pierfrancesco Borrelli, clave i direcció

DIVENDRES
2 d'OCTUBRE, 20:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa
10 € / 12 €

Orfeo Futuro
Ti amo alla follia

Alessandro Giangrande. contratenor
Giovanni Rota, Valerio Latartara, violins
Gioacchino De Padova, viola da gamba
Pino Petrella, guitarra barroca **Gabriele Natilla**, tiorba
Pierfrancesco Borrelli, clave i direcció

DISSABTE
3 d'OCTUBRE, 19:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa
15 € / 17 €

Qvinta Essència & Lucentum XVI
Dowland de colors

Èlia Casanova, soprano **Hugo Bolívar** alto
Marc Garcia tenor **Pablo Acosta** baix
Pere Saragossa, xeremies i direcció
Laia Puig, xeremies **Israel García**, cornetto
Álvaro Zanón i Laura Ortega, sacabutxos
Carles Vallès, baixó i flauta **Violeta Casado**, llaüt
Pere Olivé, percussió

DIVENDRES
9 d'OCTUBRE, 19:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa
15 € / 17 €

ABONAMENT: 50 €

CONFERÈNCIES DEL JOY

John Dowland, les passions de l'ànima. 400 aniversari de la seua mort

Manuel de Lara Ruiz

DIJOUS
24 de SETEMBRE 19.00h
Vilamuseu
Carrer Colón 57
La Vila Joiosa

Manuel de Lara Ruiz (Madrid, 1966) és doctor en Arquitectura per l'Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid (ETSAM, UPM). També és investigador i crític musical, amb una carrera interdisciplinària que fa de pont entre l'espai arquitectònic i l'anàlisi cultural i musicològic. La seua obra professional com a arquitecte ha estat publicada en diverses revistes i exposada a Madrid, Nova York, Brussel·les, Venècia, Estocolm, París, Roma, Chicago, Washington, Nova Orleans, Richmond, Houston, Venècia, Porto i Ottawa. Des de l'any 2008, és professor d'Arquitectura a la Universidad Francisco de Vitoria de Madrid i ha publicat diversos articles i llibres sobre arquitectura. Després de començar la seva carrera com a crític musical per a la revista *Diverdi*, ja desapareguda, va continuar aquesta tasca de manera regular per a la revista *Scherzo*, a més de col·laborar en altres publicacions com *Intermezzo*, una revista dedicada a l'òpera. Al llarg de la seua carrera, la seua tasca crítica s'ha caracteritzat per una profunda especialització en el repertori de música antiga, particularment dels períodes del Renaixement i el Barroc.

Música antiga en les corts napolitana i valenciana

Pierfrancesco Borrelli i Pere Saragossa i Galvany

DISSABTE
2 d'OCTUBRE 18.00h
Vilamuseu
Carrer Colón 57
La Vila Joiosa

Pierfrancesco Borrelli va estudiar piano, direcció i clavicèmbal al Conservatori San Pietro a Majella de Nàpols i posteriorment va obtenir una llicenciatura en Disciplica de les Arts, la Música i l'Espectacle a la Universitat de Bolonya amb una tesi sobre el madrigal napolità. Ha actuat com a director, pianista i clavecinista en prestigioses sales de concerts europees, així com Tunísia, Líbia, Japó i Corea del Sud, col·laborant amb J. Schröder, C. Banchini, M. Larrieu, B. Kuijken, J. C. Gerard, S. Mingardo, R. Alessandrini i A. De Marchi, entre d'altres. Des del 2015 col·labora com a clavecinista al Teatro San Carlo de Nàpols, i professor des del 2021 de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia a Roma. Considerat unànimement un dels més grans intèrprets de baix continu italians, col·labora amb molts altres grups barrocs. Ha gravat per a Imprint Records, INEDITA de SONY Dadc i STRADIVARIUS, RAI, Mediaset i ZDF.

Pere Saragossa i Galvany va estudiar oboé a l'Ateneu Musical de la Vila Joiosa i als Conservatoris d'Alacant i València, i oboé barroc amb Alfredo Bernardini a l'ESMUC de Barcelona. Va treballar durant 9 anys a l'Orquestra Simfònica del Vallès, i al 2005 va crear Vespres d'Arnadí junt al clavecinista Dani Espasa, grup barroc amb qui ha actuat a prestigiosos festivals d'Europa. Ha col·laborat amb prestigioses orquestres barroques com l'Accademia Bizantina, Zefiro Ensemble, Balthasar Newmann Ensemble, Europa Galante, Helsinki Baroque Orchestra, Ensemble Matheus, Stockholm Barokorkester, Le Concert des Nations i Austrian Baroque Company. Des de l'any 2016 és professor d'oboès històrics al Conservatori Superior de Música de Castelló.

DIJOUS **24 de** setembre, **20:30h**

MIGUEL RINCÓN

LLAÜT

Llàgrimes de Dowland

400 aniversari del decés de John Dowland 1626-2026

John Dowland (1563-1626)

Fantasia P.1

Sir John Langton, his pavin

Mr. Langston Gaillard

Sir John Smith, his allmain

Lachrimae

My Lady Hunnsdon's Puff

La Mia Barbara

The King of Denmark

A Fancy P.6

The Lady Laiton's Almain

Mrs. Winter's Jump

My Lord Willobies Welcome Home

The Most Sacred Queen Elisabeth, his Gaillard

A Pavin P.16

The Frog Gaillard

A Dream

A Fancy P.7 (chromatic)

Semper Dowland, semper dolens

Earl of Essex Gaillard

Llàgrimes de Dowland

NOTES AL PROGRAMA
per Miguel Rincón

L'esperit malenconiós que impregna la música de John Dowland (1563–1626) recorre els segles amb la mateixa intensitat que al seu temps. El seu art, profundament lligat a la poesia anglesa del Renaixement, s'emmarca en una sensibilitat que va fer de la malenconia un signe de refinament, introspecció i profunditat espiritual. En una època on l'art era reflex de l'ànima humana, Dowland va convertir el llaüt i la veu en instruments d'una emoció continguda, delicada, gairebé suspesa a l'aire. El títol "Llàgrimes en el temps" fa referència a aquesta permanència. La malenconia que habita a les seues composicions –especialment a les cèlebres *Lachrimae* i a la cançó *Flow, my tears* ("Fluïsquen les meues llàgrimes")– viatja a través dels segles com un riu silenciós. Cada acord, cada línia melòdica, sembla pronunciar una veritat senzilla i universal: la bellesa i el dolor comparteixen un mateix origen. En Dowland, el lament mai no es converteix en desesperació, sinó que es transforma en una mena de consol estètic, una forma d'equilibri entre el patiment i la serenitat. La seua música reflecteix una Europa en moviment: l'Anglaterra isabelina a l'esplendor, les corts del nord, el ressò d'Itàlia, on l'expressió musical i poètica aconseguien noves altures. Viatger i esperit inquiet, Dowland va saber traduir en el seu art aquesta barreja de desarrelament i contemplació, aquesta tensió entre la pertinença i la distància que tant va marcar la vida. "Llàgrimes en el temps" proposa una mirada cap a aquesta sensibilitat antiga que, lluny d'haver desaparegut, ens continua parlant avui amb una veu clara i commovedora. Escoltar Dowland és reconèixer-se en un espill que ens torna, a través dels segles, la imatge de la nostra pròpia humanitat. Aquest programa es presenta en el marc del 12é Festival de Música Antiga La Vila del Joy, com a homenatge a la bellesa atemporal de la malenconia i al llegat perdurable de John Dowland.

MIGUEL RINCÓN

llaüt renaixentista

Miguel Rincón (1979) és intèrpret especialitzat en instruments de corda polsada del Renaixement i el Barroc: llaüt renaixentista, llaüt barroc, guitarra barroca, viola de mà, tiorba i arxillaüt. La seua activitat artística es caracteritza per la recerca rigorosa de la interpretació històricament informada, així com per l'obertura a noves formes de creativitat com la improvisació. Realitza els seus estudis superiors al Conservatori Manuel Castillo de Sevilla, obtenint Matrícula d'Honor sota la direcció de Juan Carlos Rivera. Posteriorment continua la formació amb Xavier Díaz-Latorre (ESMUC, Barcelona) i completa un màster d'especialització a la Zürcher Hochschule der Künste (Zuric) amb Eduardo Egüez. Ha compartit escenari amb figures de reconeixement internacional com Philippe Jaroussky, Cecilia Bartoli, Giovanni Antonini, Joyce Di Donato, Plácido Domingo, René Jacobs, Diego Fasolis, Gianluca Capuano, Patricia Petibon o Enrico Onofri, entre molts d'altres. Col·labora regularment amb algunes de les formacions més destacades de l'escena internacional: Akademie für Alte Musik Berlin, Il Pom d'Or, Les Musiciens du Prince, Artaserse, Vespres d'Arnadí, entre d'altres. Com a solista ha publicat els discs següents: Johann Sebastian Bach (Carpe Diem Records, 2013); Els Llibres del Llaüt (Lindoro, 2014); Sones del Viejo Mundo – Guitarra barroca espanyola (Lindoro, 2019); J. S. Bach: Cello Sonates for Archlute BWV 1010–1012 (Lindoro, 2021); Concerts for Baroque Lute amb Il Pomo d'Oro (Aparté, 2025). Actualment resideix a Sevilla.

DISSABTE **26** de setembre, **19:30h**

Núria Rial
SOPRANO

VESPRES D'ARNADÍ

Farran Sylvan James, Alba Roca
violins

Anna Aldomà
viola

Oriol Aymat
violoncel

Mario Lisarde
violone

David Gutiérrez
traverso

Dani Espasa
orgue i direcció

Jardins de l'ànima

Barroc alemany al voltant de J.S. Bach

Johann Christoph Bach (1642-1703)

Ciacona 'Mein Freund ist mein' de la Cantata Meine Freundin, du bist schön

Dietrich Buxtehude (1637-1707)

Sonata en Do major, BuxWV 266

Philipp Heinrich Erlebach (1657-1714)

Ària: 'Seine Not recht überlegen wird manch Tränen-Bad erregen'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Passacaglia en Do menor, BWV 582 (arranjament: Dani Espasa)

Ària: 'Seele, Deine Spezereien' de l'Oratori de Pasqua, BWV 249

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

Quartet en Re major, TWV 43:D4

Adagio-Allegro-Adagio-Allegro

Christoph Graupner (1683-1760)

Cantata Verleih, dass ich Herzengrund, GWV 1114/16

1. Coral i recitatiu acompanyat: 'Verleih, dass ich Herzengrund'
2. Recitatiu: 'Ja, freilich muss dein Wort'
3. Ària-Recitatiu-Arioso-Recitatiu-Aria da capo: 'Ich habe Jesum auch vonnöten'
4. Recitatiu: 'Mein Gott wir den ganz hart und grausam strafen'
5. Ària: 'So bin ich Gottes Kind'

Jardins de l'ànima

NOTES AL PROGRAMA

Núria Rial i Vespres d'Arnadí ens presenten un programa centrat en el context musical que va envoltar Johann Sebastian Bach, qui és representat amb la Passacaglia en do menor arranjada per Dani Espasa i una ària de l'Oratori de Pasqua. També s'inclou la cantata de noces Meine Freundin, du bist schön, de Johann Christoph Bach, basada en el Càntic dels càntics i destacada per una Ciaccona amb seixanta-sis variacions. Johann Christoph Bach hauria tingut un paper important en la formació del jove Johann Sebastian, juntament amb el seu germà i altres músics. Un altre dels grans influents de Bach va ser Dietrich Buxtehude, present amb una sonata per a conjunt instrumental. També s'hi interpreta música de Philipp Heinrich Erlebach, un compositor poc conegut però de gran qualitat. El programa explica igualment el famós concurs de la Thomasschule de Leipzig per substituir Johann Kuhnau. En aquell moment, Georg Philipp Telemann era el candidat preferit, ja que era considerat un compositor més modern i de moda que Bach. Finalment, els dos candidats principals van ser Christoph Graupner i Johann Sebastian Bach, i Graupner semblava tenir més possibilitats de guanyar. Tanmateix, no va poder acceptar el càrrec perquè no va obtenir el permís per abandonar la cort de Hesse-Darmstadt. Així, Bach va acabar sent Kantor de Leipzig durant vint-i-set anys. El concert permet descobrir la música de Graupner i altres compositors del seu entorn, mostrant diferents camins expressius del barroc i explorant aquests simbòlics "jardins de l'ànima".

NÚRIA RIAL

soprano

Núria Rial va estudiar veu i piano a la seva Catalunya natal i va ser membre de la classe de Kurt Widmer a l'Acadèmia de Música de Basilea. El 2003, va ser guardonada amb el "Preis der Helvetia Patria Jeunesse Stiftung" per part de Pro Europa, pels seus excepcionals èxits com a cantant. Ha actuat als principals festivals de música d'Europa i col·labora amb directors com Ivan Fischer, Sir John Eliot Gardiner, Paul Goodwin, Trevor Pinnock, Howard Griffiths, Gustav Leonhardt, René Jacobs, Thomas Hengelbrock, Laurence Cummings, Neville Marriner i Teodor Currentzis, així com amb conjunts notables, com ara Concerto Köln, The English Concert, Kammerorchester Basel, Collegium 1704, Il Giardino Armonico, Les Musiciens du Louvre, Elbipolis Barockorchester, Le Cetra Basel i L'Arpeggiata, Festival Lucerne Strings. Ha aparegut en importants produccions operístiques en molts dels teatres d'òpera més prestigiosos d'Europa: Eliogabalo (Eritea) de Cavalli al Théâtre de la Monnaie de Brussel·les amb René Jacobs; L'Orfeo (Euridice) de Monteverdi a la Staatsoper Unter den Linden de Berlín amb René Jacobs i al Grand Théâtre de Ginebra amb Giovanni Antonini; i La Flauta Màgica (Pamina) de Mozart al Teatre Carlo Felice de Gènova. Núria gaudeix d'una àmplia discografia, havent gravat per a segells com Harmonia Mundi France (enregistrament premiat de Le Nozze di Figaro dirigida per René Jacobs o recentment Traces to Anna Magdalena Bach). Des del 2009, té un acord de gravació exclusiu amb Sony Classical / BMG Masterworks. Les 9 àries alemanyes de Händel amb Michael Oman / Austrian Baroque Company van ser guardonades amb el prestigiós Orphée d'Or 2010. El 2009, el CD Haydn - Arie per un'amante amb Michi Gaigg / Orfeo Barockorchester va guanyar un Echo Classical Music Award, i ella va rebre un segon Echo Award per la seva contribució al CD Teatro d'Amore. El 2010 va rebre l'Echo Klassik pel CD Via Crucis amb L'Arpeggiata de Christina Pluhar i el 2012 va ser guardonada pel seu CD Telemann amb l'Orquestra de Cambra de Basilea en la categoria "Beste Operarien CD".

VESPRES D'ARNADÍ

orquestra barroca

Vespres d'Arnadí va ser creat l'any 2005 per Pere Saragossa i Dani Espasa per tal d'oferir versions plenes d'emoció, frescor y espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres de los sopars distingits de los nobles y els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià. El conjunt ha actuat en sales i festivals importants d'Europa, com els de Peralada, Barcelona, Londres, Halle, Praga, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostel·la, Lugo i Madrid, entre d'altres.

Amb el segell Musièpoca han enregistrat els discs "Pièces de Simphonie" de Charles Desmazures, "Missa en Re Major" de Josep Mir i Llussà i "Anna Maria Strada" de Händel amb la soprano María Espada, "Invisibili" amb Xavier Sabata, "Giuseppe Riconosciuto" oratori de Domènech Terradellas i "El regresso del hijo prodigo" oratori de Carles Baguer, aquests dos últims publicats al 2026. Al 2018 es va presentar "L'Alessandro amante" protagonitzat per Xavier Sabata, amb el segell francés Aparté.

A més dels cantants esmentats, l'orquestra col·labora amb prestigiosos solistes com, per citar-ne alguns, les sopranos Núria Rial, Serena Sáenz, Ana Quintans, Anna Devin, Sunhae Im, Giulia Semenzato i Marie Lys; les contralts Hilary Summers i Marta Infante; les mezzosopranos Vivica Genaux. Ann Hallenberg, Mary Ellen Nesi; els tenors Emiliano González Toro, Mark Milhofer, Thomas Walker i Juan Sancho; i els baixos Nicolas Brooymans, Luigi di Donato, José Antonio López i Josep-Ramon Olivé. Vespres d'Arnadí rep ajuts de l'Institut Ramon Llull, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i del Ministerio de Cultura.

DIVENDRES 2 d'octubre, 20:30h

Cristina Fanelli
SOPRANO

La Tartaruca

Àries i sonates sobre la xacona

ORFEO FUTURO

Giovanni Rota
Valerio Latartara
violins

Gioacchino De Padova,
viola da gamba

Gabriele Natilla
tiorba

Pierfrancesco Borrelli,
clave i direcció

Marco Uccellini (1603-1680)
Sonata 12a en canon sobre Iste Confessor, anomenada "La Tartaruca"

Claudio Monteverdi (1567-1643)
Iste Confessor, de la Selva morale et Spirituale, Venècia 1641

Anònim del segle XVII
Passacaglia e Ciaccona

Barbara Strozzi (1619-1677)
Che si può fare, de les Arie, Venècia 1664

Claudio Monteverdi
Et è pur dunque vero, dels Scherzi musicali, Venècia 1632

Claudio Monteverdi
Confitebor tibi, de la Selva morale et Spirituale, Venècia 1641

Maurizio Cazzati
Ciaccona a due violini e basso

Claudio Monteverdi
Voglio di vita uscir, Venècia segle XVII

La Tartaruca

NOTES AL PROGRAMA

El títol del programa prové de la Sonata sobre "Iste Confessor" de Marco Uccellini anomenada La Tartaruca, de la que també escoltarem la versió de Claudio Monteverdi: una comparació directa del mateix tema, entre dos enfocaments oposats de l'escriptura instrumental de principis del segle XVII. Aquesta comparació es desenvolupa en un viatge a través de les figures clau de la música vocal i instrumental italiana del segle: el mateix Monteverdi, Barbara Strozzi (una de les poques compositores actives a Venècia en aquell moment), Biagio Marini, pioner d'obres per a violí com a solista, i Maurizio Cazzati, una figura clau de l'escola bolonyesa. Aquests compositors, de formació i antecedents diversos, estan units per una recerca comuna: donar forma a l'escriptura vocal i instrumental per a l'expressió immediata de l'emoció. El programa alterna motets i cantates per a soprano amb sonates instrumentals, demostrant com aquesta recerca abasta perfectament ambdues dimensions. La veu esdevé un instrument en el virtuosisme, i l'instrument esdevé una veu en el cant obert. Orfeo Futuro en aquest programa compta amb dos violins, una viola de gamba, un clavicèmbal i un arxillaüt, que donen suport i interactuen amb la veu de la soprano.

CRISTINA FANELLI

soprano

Cristina Fanelli, llicenciada en cant, sota la direcció dels mestres Lucrezia Messa i Domenico Colaianni, ha col·laborat i continua col·laborant amb els principals directors de la escena de la música antiga i barroca, com ara Antonio Greco, Fabio Missaggia, Stephan Kofler, Estevan Velardi, Stefano De Micheli, Ryo Terakado, Olivier Fortin, Francesco Corti, Federico Maria Sardelli, Michele Pasotti i Emiliano Gonzalez Toro. Aquestes col·laboracions l'han portada a actuar en alguns dels festivals italians més importants, com ara el Festival Maggio Musicale Fiorentino, Festival Alessandro Stradella, Roma Festival Barocco, Festival Monteverdi, Milan Arte Musica, així com internacionals com el Festival Tokyo Hokutopia, Festival Oude Muziek d'Utrecht, el Beaune International Baroque & Romantic Opera Festival, Schwetzinger Festspiele, o al Palau de la Música de Barcelona. Paral·lelament a la seua carrera com a solista, ha treballat amb diverses formacions vocals de madrigals i conjunts instrumentals de primer ordre, com Labyrintho i RossoPorpora, dirigits pel mestre Walter Testolin; l'Accademia D'Arcadia, d'Alessandra Rossi Lürig; Concerto Italiano de Rinaldo Alessandrini; La Divina Armonia de Lorenzo Ghielmi; La Florida Capella de Marian Polin; la Capella Lanensis de Joseph Hoehn; i Concerto Scirocco de Giulia Genini.

ORFEO FUTURO

grup barroc

ORFEO FUTURO és un conjunt de geometria variable, de quartet a orquestra. Reuneix músics italians i no italians, especialistes en pràctiques interpretatives amb instruments històrics, des del 2010. Treballa en projectes nous i de gran abast, de vegades fins i tot creuant repertoris antics i noves músiques. Ha produït centenars de concerts i nombrosos CD, també en col·laboració amb altres artistes i grups. Entre les seves produccions més recents figuren: Around the Ground, L'Eredità di Arcangelo, Dancing Bass, Estimada Cantonada, que creua la música del Segle d'Or espanyol amb la cançó llatinoamericana de principis del segle XX; i Insight Lucrezia, una òpera de cambra amb Nunzia Antonino i dirigida per Carlo Bruni sobre un text original d'Antonella Cilento i amb música electrònica de Gianvincenzo Cresta. Juntament amb el conjunt vocal Spirito di Lione, va debutar el 2019 a la Biennal de Música de Venècia. Col·labora regularment amb el Festival Anima Mea de Bari i altres ciutats d'Apulia.

DISSABTE **3** d'octubre, **19:30h**

Alessandro Giangrande
CONTRATENOR

ORFEO FUTURO

Giovanni Rota
Valerio Latartara
violins

Gioacchino De Padova,
viola da gamba

Pino Petrella
guitarra barroca

Gabriele Natilla
tiorba

Pierfrancesco Borrelli,
clave i direcció

Ti amo alla follia

Cantates i serenates d'amor del Seicento italià

Benedetto Ferrari (1597 - 1681)
Amanti io vi so dire
de les Musiche e poesie varie à voce sola, 3r llibre, Bartolomeo Magni, Venècia 1641

Giovanni Battista Buonamente (1595-1642)
Ballo del Gran Duca
del 4t Llibre de Varie Sonate, Venècia, 1626

Anònim popular
Tu bella ca lu tiene

Andrea Falconiero (1585/6 – 1657)
Folias echa para mi Señora Doña Tarolilla de Carallenos,
del 1r llibre de Canzoni, sinfonie e fantasie, Nàpols, 1650

Simone Coya (segle XVII)
L'Amante impazzito
de L'Amante Impazzito con altre Cantate, e Serenate, Op.1, Milà, 1679

Ti amo alla folia

NOTES AL PROGRAMA

Aquest programa de concert presenta una selecció de peces vocals i instrumentals italianes del segle XVII dedicades al tema amorós, a la passió, a la ironia i a la malenconia. Al costat de les cèlebres pàgines de Benedetto Ferrari, Falconiero i Buonamente, el programa posa en valor repertori poc habitual com les serenates de Simone Coya i el cant popular "Tu bella calu ti eni". Un viatge musical ple d'afectes i bogeria amorosa, suspès entre l'alta cultura i els cants populars, entre la paraula i la dansa.

ALESSANDRO GIANGRANDE

contratenor

Alessandro Giangrande, tenor i contratenor, es va graduar amb les màximes qualificacions en cant i violí al Conservatori Nino Rota del seu natal Monopoli. Ha aprofundit en el repertori barroc amb mestres de prestigi internacional com Maria Cristina Kiehr, Roberta Invernizzi i Paul Esswood. Primer premi absolut al VI Concurs de Cant Barroc Spazio&Musica del Conservatori de Vicenza, la seua trajectòria destaca especialment per la interpretació d'obres de Claudio Monteverdi. Ha interpretat l'Orfeo al Festival d'Ais de Provença i al Teatro Colón de Buenos Aires, i ha encarnat el paper d'Ottone en L'incoronazione di Poppea als festivals d'Ambronay i MITO Settembre Musica. Ha treballat amb directors com Jordi Savall, René Jacobs, Rinaldo Alessandrini, Leonardo García Alarcón i Christina Pluhar, actuant en prestigiosos escenaris internacionals com la Carnegie Hall de Nova York, la Philharmonie de París i el Concertgebouw d'Amsterdam. La seua discografia inclou obres de Pergolesi i Cavalli, i manté una intensa activitat en la interpretació de música antiga, medieval i barroca.

ORFEO FUTURO

grup barroc

ORFEO FUTURO és un conjunt de geometria variable, de quartet a orquestra. Reuneix músics italians i no italians, especialistes en pràctiques interpretatives amb instruments històrics, des del 2010. Treballa en projectes nous i de gran abast, de vegades fins i tot creuant repertoris antics i noves músiques.Ha produït ce ntenars de concerts i nombrosos CD, també en col·laboració amb altres artistes i grups. Entre les seves produccions més recents figuren: Around the Ground, L'Eredità di Arcangelo, Dancing Bass, Estimada Cantonada, que creua la música del Segle d'Or espanyol amb la cançó llatinoamericana de principis del segle XX; i Insight Lucrezia, una òpera de càmera amb Nunzia Antonino i dirigida per Carlo Bruni sobre un text original d'Antonella Cilento i amb música electrònica de Gianvincenzo Cresta. Juntament amb el conjunt vocal Spirito di Lione, va debutar el 2019 a la Biennal de Música de Venècia. Col·labora regularment amb el Festival Anima Mea que se celebra anualment a Bari i altres ciutats d'Apulia.

DIVENDRES **9 d'octubre, 19:30h**

QVINTA ESSENÇIA

Èlia Casanova
soprano
Hugo Bolívar
alto
Marc Garcia
tenor
Pablo Acosta
baix

LUCENTUM XVI

Pere Saragossa
xeremies i direcció
Laia Puig
xeremia
Israel García
cornetto
Álvaro Zanón i Laura Ortega
sacabutxos
Carles Vallès
flauta i baixó
Violeta Casado
llaüt
Pere Olivé
percussió

Dowland de colors

400 aniversari de la mort de John Dowland

John Dowland (1563 – 1626)

All people that on earth do dwell, Salm

M. John Langtons Pavan

The King of Denmaks Galiard

Mr George Whitehead his Almand

Clear or Cloudy

I saw my lady weep

O Lord, turn not away thy face, salm pel funeral de Henry Noell

Lord hear my prayer, salm Domine exaudi pel funeral de Henry Noell

The Earl of Essex Galiard

Mistresse Nichols Almand

Sorrow Stay

Can She Excuse My Wrongs?

Fain Would I Wed, de Thomas Campion (1567-1620)

Corant & Volta, de Thomas Simpson (1572-1656)

Come Again, Sweet Love

Flow My Tears

Lacrimae Gementes

Dowland de colors

NOTES AL PROGRAMA

John Dowland és un dels músics més icònics del Renaixement anglès, i la seva obra reflecteix la malenconia que impregnava el país a finals del segle XVI. Alguns estudiosos creuen que aquesta malenconia podria haver estat una estratègia dirigida contra Elisabet I d'Anglaterra, a causa de la conversió de Dowland al catolicisme mentre era a París entre 1580 i 1584, fet que li va tancar moltes portes a Anglaterra i el va obligar a treballar en altres països europeus. Entre 1594 i 1598 va treballar a la cort reial de Brunswick i Hesse (Nuremberg). A partir de 1598 va treballar per al rei Cristià IV de Dinamarca fins al 1606. Va ser durant aquest període que va publicar el seu segon llibre de composicions (1600), en el qual va introduir el motiu de les «llàgrimes» que esdevindria la seva marca de la casa. El programa inclou els balls més representatius de l'Europa del nord, com ara pavanes, gallardes i alemandes, que tenen un caràcter més alegre i que Dowland intercal·lava entre les seues 'Lachrimae'.

QVINTA ESSENÇIA

GRUP VOCAL

Qvinta Essència explora la interpretació de la polifonia, allunyant-se del camí de l'ortodòxia. Les seues actuacions es caracteritzen per una gran riquesa de detall i color, en un diàleg on cadascuna de les quatre veus troba el seu lloc dins del conjunt, assegurant que l'expressió del text i la música prenguin el protagonisme. Actualment interpreten una àmplia varietat de programes, tots ells representatius dels principals compositors i estils dels segles XVI, XVII i XVIII, des de la música del Renaixement espanyol, passant pels grans madrigalistes italians, fins a Johann Sebastian Bach. Qvinta Essença ha participat en la programació d'alguns dels festivals més importants d'Europa: Oude Muziek, el Festival de Montfaucon, el Dia de la Música Antiga a Lieja, Torroella de Montgrí, Palau de la Música Catalana, Festival Internacional de Santander, Barcelona Llums d'antiga, la Fundació Juan March de Madrid, Festival de Música Barroca del Puerto de la Cruz a Tenerife, entre d'altres. El 2019 es va publicar el seu primer projecte discogràfic, dedicat íntegrament al primer llibre de madrigals de Luca Marenzio. Ha enregistrat el programa 'Germanies' amb la Capella de Ministrers i, el 2023, va publicar 'El sentir de mi sentido', dedicat a la música i la poesia d'amor de la Golden Age espanyola. També ha gravat la banda sonora de 'Teresa', la nova pel·lícula de la directora Paula Ortíz, i acaba de gravar 'Maria Magdalene', el seu tercer CD dedicat a la música sacra espanyola centrat en la figura de Maria Magdalena.

LUCENTUM XVI

ALTA CAPELLA

Grup de ministrils dirigit per Pere Saragossa, format per interpretar i promoure el ric i variat repertori musical del Renaixement. Els conjunts de vent, coneguts com a 'alta capella', es van estendre per les poblacions i ciutats d'Europa als segles XV i XVI. El paper principal dels ministrers en la litúrgia era acompanyar la música vocal, doblant les veus. En l'àmbit profà, l'alta capella era responsable d'interpretar danses, cançons populars i peces èpiques o d'amor d'origen tant cortesà com popular. Entre les actuacions més destacades de Lucentum XVI hi ha les de Bari i Molfetta, com a part del Festival Anima mea a l'Apúlia (Itàlia), Vespres Musicals al Monestir de Pedralbes de Barcelona, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival Serenata de la Universitat de València, Festival de Música Contemplativa de Santiago de Compostel·la i Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola. El 2021 van publicar el disc 'El Cantoral del Monestir de Santa Maria de la Murta d'Alzira', sobre el qual la premsa especialitzada ha dit: 'La interpretació és absolutament exquisida, trobant un equilibri perfecte entre les veus excel·lents i els instruments (...). L'àlbum és una joia, tant per la interpretació com per la polifonia preciosa i inèdita anteriorment i la documentació que l'acompanya" (Revista Scherzo, juny del 2021).

organitza

ATENEU D'HISTÒRIA I ART
ateneuha@gmail.com
www.laviladeljoy.com

entitats col·laboradores

Institut Valencià de Cultura, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Ajuntament de La Vila Joiosa, Parròquia Nostra Senyora de l'Assumpció de La Vila Joiosa, Vilamuseu, Seu Universitària de la Universitat d'Alacant, Ensemble Orfeo Futuro, Associació de La Vila Vella, Onda Cero Marina Baixa, Flors i Fulles, Bar la Placeta, Buforn Advocats, Impressors Llinares